

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.131/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperes címe1, eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (18. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.132/2025/17. számú ítélete

...

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. november 1. és 2024. október 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a szolgálati hely1 állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot; működési körzete helységi településre, a körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működési körzete további 3 településre terjedt ki. Szolgálati panaszát – melyben a beosztásához nem tartozó járőri, járőrszolgálati és egyéb szolgálati [elővezetési, különböző rendőri akciók, őrzési, átkísérési, kísérori beosztási, rendezvénybiztosítási, csapatszolgálati] feladatoknak a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli rendszeres ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő megbízási díjat igényelt – az alperes vezetője a 19000-101/2129-1/2024.Szü. számú határozatával elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra bruttó 985.592 forint– a rendvédelmi illetményalap 75 %-ának megfelelő – megbízási díj és annak 2023. június 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában – vitatva a követelés jogalapját – elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap legfeljebb 50%-os mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság az alperest – késedelmi kamattal növelt – 985.592 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Az ítéletének jogalapjaként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (5) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. mellékletét, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (4) bekezdését és a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 13., 21., 22., 24. és 26. pontjait, a rendőrség szolgálati szabályzatáról rendelkező 30/2011. (IX. 22.) BM rendeletet, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról rendelkező 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr szabályzat) egyes rendelkezéseit jelölte meg. Kifejtette, hogy az alperes a felperest jogszerűen megbízhatta olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak, de ez a jog a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén a díjazásra való jogosultságát nem sértheti. Az alperes szabályozása szerint különböző munkakörbe tartozik a körzeti megbízotti és a járőri munkakör, ebből következően a körzeti megbízotti feladatokhoz nem sorolható a rendszeres járőr feladatok ellátása. A csatolt kimutatás, a szolgálati panaszt

elutasító határozat alapján megállapította, hogy a felperes járőr feladatellátása rendszeresen és huzamosabb időn át nem igazodott a körzeti megbízotti működési körzetéhez, és hogy a felperest az alperes a körzeti megbízotti működési körzetéből nem a KMB Szabályzat 21. pontjában meghatározott módon és esetekben, nem eseti jelleggel vonta el. A KMB Szabályzat 22. pontjával ellentétesen járt el alperes akkor, amikor nem kizárólag a megyei rendőrfőkapitányság rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesének eseti írásos engedélye alapján vonta el a működési körzetéből a felperest, rendszeresen és az ott meghatározott időkorlátot is átlépve. A felperes eredeti szolgálati beosztása alóli hallgatólagos alperesi mentesítésre vonatkozóan kifejtette, hogy az utólagosan előadott védirati érvelés a keresetet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel nem teszi megalapozatlanná. A mentesítést nem lehet az egyes szolgálati napokra, hónapokra lebontva vizsgálni, az csak a szolgáltatellátás egésze vonatkozásában értelmezhető, a felperest pedig a körzeti megbízotti szolgálat ellátása alól az alperes nem mentesítette a perrel érintett időszakban (Kúria VII.37642/2020/5., Kf.VII.39525/2021/3., Kf.45033/2022/6.), az az alperes nyilvántartási rendszerében sem jelenik meg, a többletfeladatokat a felperes a körzeti megbízotti feladatai ellátása mellett végezte, melyet tanúvallomás is igazol. Az alperes által hivatkozott Kúria Mfv.10.759/2011/12. számú döntés eltérő tényállás alapján hozott határozat. A perbeli időszak egészét vizsgálva megállapította, hogy az elvégzett feladatok tartóssága, időbelisége, rendszeressége egyes hónapok kiemelése nélkül megalapozza a megbízási díjra jogosultságot.

[5] A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult rendelkezései nem mentesítik alperest a megbízási díj megfizetése alól, mert a felperesnek rendszeresen kellett a rendőrkapitányság illetékességi területén ellátni járőri és egyéb szolgálati feladatokat, amelyek többletfeladatként értékelendők. A felperes a 2023. február 1-jét követő időszakban a szolgálati beosztásához tartozó többletfeladatok ellátásával rendszeresen jelentős többletmunkát végzett. A perbeli időszakban 33 hónapban több száz szolgálati napon történt a működési körzetéből elvonás. A 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése alapján a többletfeladat mennyisége, rendszeressége és folyamatossága okán a Hszt. 71. § (5) bekezdésben meghatározott rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékében állapította meg a felperest illető megbízási díjat.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Hszt. 71. § 1. § (1) bekezdés c) pontját, a 71. § (5) bekezdését, a 31/2015. BMr. 35. § (4), (6), (7) bekezdését sérti. A Hszt. 71. § (6) bekezdése, a 31/2015. BMr. 35. § (3), (4) bekezdései alapján megbízási díjat csak azon időszakra kell fizetni a helyettesítők részére, amikor más munkakörbe tartozó feladatot 30 napot meghaladó egybefüggő időtartamon túl, folyamatosan, ténylegesen jelentkező többletmunkával helyettesítik. A járőrözési feladatok nem tartoznak a KMB Szabályzat 25. pontjában felsorolt feladatokhoz, mely meghatározza, hogy mely feladatokra nem osztható be a körzeti megbízott. A KMB Szabályzat 26. és 27. pontjai a körzetek közötti átjárást megengedik, a fokozott ellenőrzés elrendelése, rendezvények biztosítása, akciók megtartása eseti jelleggel valósult meg. A körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat túlnyomórészt a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre, mely felperes részére nagyobb felelősséget, leterheltséget nem jelentett, időtartama

nem haladta meg a 30 napot. A járőr, járőrvezető és járőrparancsnoki feladatkör tartalmát tekintve a KMB Szabályzat V. fejezetében meghatározott rendészeti feladat, ami átfedést mutat a Járőr Szabályzat III. és IV. fejezetében foglalt feladatokkal, melyek ellátása többletfeladatot nem eredményezett, nem járt többletfelelősséggel, a megbízási díj alkalmazási feltétele nem állt fenn. A KMB Szabályzat 37. pontja értelmében a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, valamint a KMB Szabályzat 44. pontja szerint a Járőr Szabályzat mint ORFK utasítás alapján kell végrehajtani a rendőri jelenlét biztosítását.

[7] A felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy a perbeli jogkérdésben kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok a kereseteknek következetesen helyt adnak. A körzeti megbízotti és a járőri feladatok elválnak egymástól; a munkáltató a munkaköri feladatokat csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg. A jelen per alapjául szolgáló járőri, valamint egyéb szolgálati feladatok nem eseti jellegűek, hanem rendszeresek voltak. A KMB Szabályzattól eltérő járőri feladatok megbízási díjra jogosítják, kíséresi feladatra a KMB Szabályzat alapján nem vehető igénybe, a saját működési területe közterületén kell 70%-ban szolgálatot teljesítenie. A körzeti megbízotti beosztása alól nem mentesítették, így mindkét feladatkört el kellett látnia. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, tehát a körzeti megbízott és a járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatkor figyelembe vette, hogy az alperes az elsőfokú ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte. Az ítéltábla a fellebbezés keretei között eljárva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, a döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett.

[10] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdésében kifejeződő korlátozott precedensrendszer a bíróság számára indokolási kötelezettséget teremt: az azonos jogkérdésben közzétett kúriai határozatokban kifejtett jogértelmezéshez az ítéleti indokolásnak igazodnia kell, eltérés esetén pedig annak okait külön meg kell adni. A Pp. 346. § (5) bekezdése és a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Kúria közzétett határozatai olyan irányadó jogértelmezési mércét jelentenek, amelyhez képest az eltérés jogkérdésben csak kifejezett, az ügy sajátosságaira visszavezetett indokolással igazolható. Az alperes fellebbezése a már kialakult jogértelmezéssel szemben azt az álláspontot ismétli meg, amely szemben áll a Kúria közzétett határozataiban kialakult gyakorlatával és olyan tényállási sajátosságot nem jelöl meg, amely a jelen ügyet a Kúria körzeti megbízotti és járőri feladatellátás elhatárolására vonatkozó, közzétett határozataitól való eltérésre alapot adna, és nem mutat rá olyan jogszabályi vagy értelmezési változásra

sem, amely az ott kifejtett jogi következtetések alkalmazását kizárná. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a ténybeli egyezőség okán a kialakult kúriai gyakorlat jelen ügy azonos jogkérdésére történő következetes alkalmazásának van helye.

[11] A másodfokú bíróság elöljáróban rámutat, hogy döntése meghozatalánál figyelemmel volt arra is, hogy az egyes ORFK utasítások (KMB Szabályzat) ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok, de nem jogszabályok, azoknak a fellebbezésben felsorolt pontjai megsértésére történő hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adott alapot a Kp. 99. § (1) bekezdése értelmében.

[12] A perbeli esetben a felek közötti jogvita alapvető kérdését jelentette, hogy a teljes perbeli időszakot érintően a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesültek-e. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezést a Kúria 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakot érintően már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte, így a tekintetben is, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB Szabályzat, valamint a járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól.

[13] Az alperes fellebbezésében a fent megjelölt általános jogalapi vitatáson túlmenően elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes az általa konkrétan megjelölt időszak tekintetében nem látott el megbízási díjra jogosító többletfeladatot.

[14] A kúriai döntéseken alapuló bírói gyakorlat szerint az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[15] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1)

bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[16] A Kúria következetes gyakorlata szerint, a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoport működési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.45.076/2022/4.).

[17] A Kúria a Kf.VII.45.117/2022/4. számú ítéletben kifejezetten rögzítette, hogy önmagában az a körülmény, hogy a hosszabb időn át, rendszeresen végzett többletfeladatok mértéke hónaponként eltérő volt, illetve egyes hónapokban nem érte el a 30 napot, nem teszi jogszabálysértővé a megbízási díj megállapítását. Ugyanebben a döntésében azt is kimondta, hogy a Hszt. 71. § (6) bekezdéséből nem következik olyan szabály, amely szerint a díj csak folyamatos, 30 napot meghaladó megbízás esetén lenne kötelező. Ennek megfelelően a jelen ügyben nem azt kellett vizsgálni, hogy volt-e minden hónapban 30 napot meghaladó egybefüggő feladatellátás, hanem az, hogy a perbeli időszak egészében a felperes **hosszabb időn át, rendszeresen, nem eseti jelleggel** látott-e el a körzeti megbízotti beosztáson kívüli járőri, kísézői, átkísérési, rendezvénybiztosítási vagy más feladatokat.

[18] Jelen ügyben a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a csatolt és az alperes által érdemben nem vitatott felperesi kimutatás szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. Az alperes érvelésével szemben a Kúria hosszú ideje fennálló, töretlen gyakorlata szerint nem az a döntő, hogy a körzeti megbízott és a járőr feladatai között vannak-e rendészeti, közterületi, intézkedési átfedések, hanem az, hogy az adott feladat a kinevezés szerinti szolgálati beosztáshoz tartozik-e.

[19] A KMB Szabályzat (2022. augusztus 11. napjáig hatályos) 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül, de a KMB csoport működési körzetében ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként felelnek meg a KMB Szabályzat – különösen 15. és 24. pontjaiban foglalt – rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül nem eseti jelleggel,

hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja kifejezetten tiltotta a körzeti megbízott igénybevétele kísérelési feladatokra.

[20] A KMB Szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési körzete közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezek felül előtti KMB Szabályzat 24. pontja nem tette a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, csupán annak lehetőségét teremtette meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen.

[21] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a 2022. augusztus 11. napjáig terjedő időszakban rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[22] A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett módosításával érintett időszak tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletében – a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.323/2023/5. számú ítéletéből kiindulva – helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy olyan értelmezésre nem lehet jutni, miszerint a körzeti megbízotti beosztás a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát magában foglalja, így a felperest a megbízási díj alapvetően ezen időszak tekintetében is megilleti.

[23] A Hszt. 2023. február 1. napjától hatályos módosításával a jogalkotó a korábbi szabályozást annyival kiegészítette, hogy a megbízási díjra való jogosultság megállapításához immáron jelentős többletteherrel járó rendszeres többletfeladat-ellátást követel meg, amire az ítéletében az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott; a vizsgálatát – helytállóan – e kritériumoknak való megfelelés áttekintésére is kiterjesztette. A Hszt. 71. § (3) bekezdésének módosítása kapcsán a jogalkotói szándékot értelmezve valóban arra a következtetésre juthatunk, hogy a többletszolgálatért járó helyettesítési díjra az állomány tagja csak azokban az esetekben lehet jogosult, amikor a többletfeladat ellátása a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit érdemben ténylegesen meghaladja.

[24] Az elsőfokú bíróság ítéletében indokát adta annak, hogy a felperes által a körzeti megbízotti beosztása mellett a rendszeresen végzett járőri (és egyéb) feladatokat miért tekintette jelentős többletmunkavégzésnek. A tényállásban foglaltak és a jogi indokolásban leírtak összevetése alapján megállapítható, hogy a törvényszék arra – az alperes által sem vitatott – a keresetlevél mellékletét képező kimutatásban szereplő peradatra is figyelemmel volt, hogy a felperes ezen időszakban – a saját működési körzetén kívül és számos esetben a KMB csoport működési körzetén kívül is teljesítette a szolgálati feladatait, továbbá nagy számban körzeti megbízotti és járőrözési tevékenységet vegyesen is ellátott. Az elsőfokú bíróság helyes jogi következtetésre jutott, amikor ezen körülmények összességét a Hszt.

módosítását követő időszak tekintetében jelentős többletmunkavégzésként értékelte. Hangsúlyozandó: az nem törvényi kíváncsóság, hogy a felperes többletmunkavégzése a korábbi időszakhoz képest mindenképpen mennyiségi növekedést mutasson, miután fennállhat az az eset – mint a jelen perbeli tényállás alapján, pusztán a számadatokból, azok nagyságrendjéből, valamint a feladatok sokszínűségéből kiindulva, – hogy a felperes által teljesített többletmunkavégzés már a Hszt. módosítását megelőző időszakban is jelentős többlettehernek minősült, amely a Hszt. módosítás hatályba lépését követően változatlanul fennállt. A perbeli esetben a teljes időszakot érintő többletfeladatellátás, valamint a KMB csoport körzeten kívül teljesített szolgálat a többletmunka jelentős és rendszeres voltát is alátámasztja.

[25] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak a Hszt. 71. § (4) és (6) bekezdéseiben alapuló mentesítéssel kapcsolatos megállapításaival is, mivel az alperes a felperest a helyettesítés elrendelésével egyidejűleg az eredeti beosztásához tartozó feladatok ellátása alól nem mentesítette, amit a felek nyilatkozatai is alátámasztottak. Az alperes nem igazolta, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztás ellátása alól ténylegesen, formálisan és a szolgálati nyilvántartásokban is megjelenő módon mentesítette volna, a mentesítést nem lehet utólag, egyes napokra vagy hónapokra lebontva fikciószerűen megállapítani.

[26] Az elsőfokú ítélet helytállóan hivatkozott arra, hogy felperes tevékenysége területileg és tartalmában is meghaladta a KMB Szabályzat alapján a körzeti megbízott által végzendő feladatok körét. A felperes a perbeli időszakban tartósan, rendszeresen huzamosabb időn át nem a saját működési körzetében végzett járőr feladatokat, amely feladatok más szolgálati beosztáshoz tartoztak.

[27] Az ítéltábla mindezekre figyelemmel megállapította, hogy az alperes fellebbezés alaptalannak bizonyult, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] A pereszes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a jelen ügyre alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja, 4. § (3) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[29] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű 78.847 forint fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[30] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[31] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 29.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Farkas Ervin s.k.

előadó bíró

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia

bíró